

ΟΡΙΟ, Απρίλιος 2011 (τεύχος 026, σελ. 22/23) Κατερίνη Συνέντευξη στη Μάρω Κορομήλη

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ

'ΕΧΩ ΘΥΜΩΣΕΙ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΜΕ ΜΕΝΑ ΚΑΙ ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΣΑΣ'

Ελλάδα, η άγνωστη χώρα, ήταν ο τίτλος της συλλογής που παρουσίασε στην Αίθουσα Τέχνης «Χρύσα» ο γνωστός ζωγράφος Βασίλης Καρακατσάνης. Η απεικόνιση του ελληνικού τοπίου από έναν άνθρωπο της πόλης όπως είναι ο ζωγράφος Βασίλης Καρακατσάνης κρύβει τη χαρά της ανακάλυψης. Εδώ τα κόκκινα είναι φωτεινά και τα κίτρινα έχουν το φως του ήλιου του Αιγαίου.

Τα έργα της συλλογής δεν παραπέμπουν σε κοινωνικοπολιτικούς προβληματισμούς, αλλά παρόλα αυτά η ζωντάνια που αποπνέουν δείχνουν έναν καλλιτέχνη με ευαισθησία και κριτική ματιά. Η έκθεσή του στην πόλη μας ήταν σαν προάγγελος της άνοιξης. Η συζήτηση όμως με το ζωγράφο μας οδήγησε στις σκοτεινές ατραπούς της χειμάζουσας ελληνικής κοινωνίας, Και ο ζωγράφος δεν κρύβει την απογοήτευσή του γιατί δεν μπορούμε πια να ονειρευόμαστε....

'Θα ζωγραφίζα αυτά που ζωγραφίζω. Τίποτα περισσότερο ή τίποτα λιγότερο'.

- Η έκθεση την οποία παρουσιάζετε έχει το όνομα «άγνωστη χώρα». Τα χρώματα σας όμως θυμίζουν Ελλάδα. Είναι άγνωστη χώρα η Ελλάδα; Και σε ποιους;

Ναι νομίζω ότι είναι άγνωστη χώρα η Ελλάδα και ειδικά στους Έλληνες. Το διαπιστώνω κάνοντας κριτική στους συμπατριώτες μου και τον εαυτό μου. Γεννήθηκα και μεγάλωσα στην Αθήνα και είμαι Έλληνας. Σας διαβεβαιώνω ότι τα τελευταία χρόνια που απέκτησα ένα μικρό σπίτι στη Σκύρο ανακάλυψα

πράγματα που δεν είχα ανακαλύψει μια ολόκληρη ζωή. Πρώτα από όλα τους ήχους της εξοχής. Τις εικόνες της εξοχής. Την ποικιλία του φυτικού βασιλείου.

- Η παλιά Αθήνα τους είχε τους ήχους αυτούς νομίζω, μάλλον τους ξεχάσαμε.

Τους γκρεμίσαμε καλύτερα θα λέγαμε, τα τσιμεντώσαμε όλα, τα εξαφανίσαμε. Το δυσάρεστο είναι ότι και πολλές άλλες πόλεις της πατρίδας μας έχουν μιμηθεί σε μικρογραφία την Αθήνα. Απλά κρίνοντας και από την Κατερίνη, ότι και να έχει σαν πόλη, σε πέντε λεπτά είσαι στην εξοχή. Μια δυνατότητα που δεν υπάρχει σε μια μεγάλη πόλη όπως η Αθήνα.

- Άλλαξε η Ελλάδα όπως την ξέραμε τον προηγούμενο αιώνα;

Την Ελλάδα του προηγούμενου αιώνα, την Ελλάδα των παιδικών μου χρόνων, την ανακαλύπτω σήμερα βλέποντας παλιές Ελληνικές ταινίες. Τις σκηνές στο Σούνιο, τις ερημιές, την ηρεμία. Σήμερα δεν υπάρχει τίποτα. Χάθηκαν πολλά πράγματα στο όνομα της ανόδου του βιοτικού μας επιπέδου, της αλλαγής τρόπου ζωής, αλλά νομίζω με έναν απότομο και άγαρμπο τρόπο, πιεστικό. Και ίσως νεοεπιπλαστικό.

- Ζούμε σε μια δίνη, με ολικές ανατροπές. Νοιώθετε ότι αλλάζουμε εποχή;

Ναι νοιώθω ότι αλλάζουμε εποχή. Απλά στενοχωριέμαι που δεν το είχα αντιληφθεί νωρίτερα. Μου ήρθε απότομα και δεν ξέρω αν θα μπορέσω να την παρακολουθήσω.

- Θα είναι προς το καλύτερο η αλλαγή; Τι πιστεύετε;

Ναι πιστεύω ότι θα είναι προς το καλύτερο. Είμαι αισιόδοξος γιατί πιστεύω ότι οι λαοί δεν αυτοκτονούν. Οι λαοί προχωρούν. Απλά ζηλεύω στη σκέψη και μόνο ότι ίσως δεν θα προλάβω να δω την αλλαγή στη χώρα μας. Στενοχωρούμε γιατί ίσως δεν προλάβω να δω αυτή την αλλαγή.

- Πιστεύετε δηλαδή ότι θα είναι τόσο μακρόχρονη;

Ναι, μάλλον χρειάζεται πολύς χρόνος.

- Πως αντιλαμβάνεστε αυτό το διαφορετικό που θα έρθει;

Μια χώρα νοικοκυρεμένη, καθαρή, τακτοποιημένη, έναν λαό με σεβασμό, με καλημέρα, παρακαλώ και συγνώμη, γιατί εμείς οι Έλληνες το συγνώμη το ξεχνούμε.

- Απεικονίζετε τοπία και όχι πρόσωπα. Σ'αυτή τουλάχιστον την έκθεσή σας. Πως είναι το πρόσωπο του σημερινού Έλληνα στην εποχή της κρίσης. Ενοχικό όπως θέλουν να το παρουσιάζουν οι πολιτικοί με το «μαζί τα φάγαμε». Σε σύγχυση ή πλήρη αγωνία για το αύριο;

Θα σας παραπέμψω σε προηγούμενη δουλειά μου που παρουσιάστηκε στην Αθήνα και συγκεκριμένα αυτή που είχε τίτλο «Αστικές Συμπεριφορές». Στη δουλειά αυτή παρουσιάζω όπως εγώ αντιλαμβάνομαι, τους ανθρώπους που συμμετείχαν σ'αυτό που λέμε νεοελληνική, σύγχρονη πραγματικότητα.

- Είναι ενοχικό τελικά το πρόσωπο ή όχι;

Ξέρετε το να έχει κανείς ενοχές, είναι στάση ζωής, όταν έχεις ενοχές σημαίνει ότι ξέρεις το λόγο. Όχι, τα πρόσωπα πάνω από όλα είναι ανόητα.

- Αυτό είναι χειρότερο!

Το να έχεις ενοχές σημαίνει ότι ξέρεις για πιο λόγο έχεις ενοχές. Άρα έρχεσαι σε αντιπαράθεση με αυτό που σου λείπει, μ'αυτό που θέλεις, μ'αυτό που ευελπιστείς, μ'αυτό που ονειρεύεσαι. Όταν δεν ξέρεις τι θέλεις, όταν δεν ξέρεις για ποιο λόγο υπάρχεις, όταν δεν ξέρεις για ποιο λόγο μεγαλώνεις παιδιά σ'αυτή την κοινωνία και η συμβουλή που θα δώσεις σαν γονιός είναι κοίταξε να γίνεις ξύπνιος, μάγκας, ευέλικτος, να βγάλεις λεφτά, να έχεις οντότητα και κάνε και γγνωριμίες, τότε ανήκεις σε άλλη κατηγορία.

- Ο 21^{ος} αιώνας λένε ότι είναι λευκός καμβάς για τους ζωγράφους. Εσείς τι θα ζωγραφίζατε σ'ένα λευκό καμβά σήμερα;

Θα ζωγράφιζα αυτά που ζωγραφίζω. Τίποτα περισσότερο ή τίποτα λιγότερο.

- Οι πίνακές σας όμως εμπνέουν αισιοδοξία. Από πού την αντλείται αυτή την αισιοδοξία;

Από τον εαυτό μου. Γενικά σαν άνθρωπος είμαι αισιόδοξος και καλοπροαίρετος. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν έχω ελαττώματα, δεν είμαι πονηρός, δεν είμαι κάτι από αυτά που περιέγραφα πριν. Αλλά γενικά είμαι αισιόδοξος. Πιστεύω στους νέους ανθρώπους. Πιστεύω στην καλή τους διάθεση. Πιστεύω ότι αυτός ο τόπος θα προκόψει. Αλλά ίσως σε 20, 30, 40 χρόνια.

- Είστε αισιόδοξος για το πολιτιστικό μέλλον της Ελλάδας;

Είμαι αισιόδοξος για τους ανθρώπους που έρχονται. Για τα μικρά παιδιά που σήμερα βρίσκονται στο νηπιαγωγείο. Ευελπιστώ ότι αυτά τα πλάσματα όταν γίνουν 25 χρόνων, θα είναι πιο ευαίσθητοι και πιο ουσιαστικοί άνθρωποι. Μελετώντας κανείς την ιστορία των ανθρώπων, βλέπει τις μεταπτώσεις των κοινωνιών, αλλά σε χρονική περίοδο 200, 300 ετών. Αλλιώς δεν μπορεί να ερμηνεύσεις γεγονότα σημερινά, τι αντίκρισμα θα έχουν σε 20 και 30 χρόνια. Για μένα το κλειδί είναι η παιδεία, η καλλιέργεια. Εμείς νομίζω ότι είμαστε ξεφλημένα γραμμάτια. Τα παιδιά μας έχουν τη δυνατότητα να αλλάξουν ζωή. Κρίμα που σήμερα γίνονται αντιπαθή, αλλά στα 53 μου χρόνια, μετά την απογοήτευση που περνώ σήμερα, γιατί μου απαγορεύτηκε να ονειρεύομαι, έχω θυμώσει πάρα πολύ με μένα και με όλους σας!!!